

19/12/2018. «Χαστούκι» στην Ελλάδα από το Στρασβούργο: Μόνο στη χώρα μας (Ελλάδα) είναι υποχρεωτική η χρήση της Σαρία!

Καταδικαστική απόφαση κατά της Ελλάδος εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ), που έκρινε παράνομη την υποχρεωτική εφαρμογή της Σαρία και ως εκ τούτου, δίνει τη δυνατότητα στη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης να προσφεύγει στα κοινά δικαστήρια και τον Αστικό Κώδικα

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκρινε ομόφωνα ότι με την υποχρεωτική εφαρμογή του ισλαμικού θρησκευτικού νόμου (Σαρία) «υπήρξε παραβίαση του άρθρου 14 (απαγόρευση των διακρίσεων) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθμ. 1 (προστασία της ιδιοκτησίας).

Μόνο στην Ελλάδα υποχρεωτική η χρήση της Σαρία!

Μάλιστα, ανάμεσα στις διαπιστώσεις τους, οι δικαστές του ΕΔΑΔ επισημαίνουν ότι η Ελλάδα ήταν, την περίοδο εκείνη, η μόνη χώρα στην Ευρώπη που τότε εφήρμοζε υποχρεωτικά το δίκαιο της Σαρία σε ορισμένους πολίτες, ενάντια στις επιθυμίες τους. «Αυτό, είναι ιδιαίτερα προβληματικό, διότι η εφαρμογή του νόμου της Σαρία οδήγησε σε μια κατάσταση επιζήμια για τα ατομικά δικαιώματα μιας χήρας που είχε κληρονομήσει την περιουσία του συζύγου της σύμφωνα με τους κανόνες του Αστικού Δικαίου». **Πλέον, με νόμο που ψηφίζεται, η εφαρμογή της Σαρία είναι εθελοντική...**

Στερήθηκε την κληρονομιά της λόγω της Σαρία.

Το ΕΔΑΔ έκρινε την προσφυγή της Χαπιτσέ Μολά Σαλί, που ανήκει στη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, ενώ μένει στην Κομοτηνή. Με το θάνατο του συζύγου της, η προσφεύγουσα κληρονόμησε το ακίνητο του συζύγου της, με διαθήκη που είχε καταρτίσει ενώπιον συμβολαιογράφου.

Ωστόσο, οι δύο αδερφές του συζύγου της αμφισβήτησαν τη διαθήκη, λέγοντας ότι ο αδερφός τους ανήκε στη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης και κάθε σχετικό ζήτημα έπρεπε να κριθεί όχι με βάση τον Αστικό Κώδικα, αλλά με βάση τον ισλαμικό νόμο και θα έπρεπε να υπαχθεί στη δικαιοδοσία του μουφτή. Μάλιστα, επικαλέστηκαν τη Συνθήκη των Σεβρών του 1920 και τη Συνθήκη της Λοζάνης το 1923, που προέβλεπαν την εφαρμογή των μουσουλμανικών εθίμων και του ισλαμικού θρησκευτικού δικαίου στους Έλληνες μουσουλμάνους.

Οι αιτήσεις των δύο αδερφών απορρίφθηκαν σε πρώτο και δεύτερο βαθμό. Τον Σεπτέμβριο του 2011, το Εφετείο Θράκης έκρινε ότι η απόφαση του θανόντος, που ήταν Έλληνας πολίτης, μουσουλμάνος στο θρήσκευμα και μέλος της θρησκευτικής μειονότητας της Θράκης, να απευθυνθεί σε συμβολαιογράφο για να συντάξει επίσημη διαθήκη, προσδιορίζοντας τα πρόσωπα που ήθελε να αφήσει την περιουσία του, ήταν σύμφωνη με το νόμιμο δικαίωμά του να διαθέτει τη μετά θάνατο περιουσία του με τους ίδιους όρους με όλους τους Έλληνες.

Ωστόσο, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την απόφαση, κρίνοντας ότι τα ζητήματα κληρονομιάς για μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας θα έπρεπε να κριθούν από τον μουφτή, σύμφωνα με τη Σαρία.

Η υπόθεση παραπέμφθηκε εκ νέου στο Εφετείο, που στις 15 Δεκεμβρίου 2015 αποφάσισε ότι εφαρμοστέο δίκαιο ήταν η Σαρία.

Η Μόλλα Σαλί προσέφυγε πάντως στο ΕΔΑΔ, υποστηρίζοντας ότι στερήθηκε τα 3/4 της κληρονομιάς της, ισχυριζόμενη ότι εάν ο σύζυγός της δεν ήταν μουσουλμάνος, θα είχε κληρονομήσει όλη του την περιουσία.

Το ΕΔΑΔ θεώρησε ότι η τελική απόφαση στερούνταν αιτιολογίας, ενώ έκρινε ότι η θρησκευτική ελευθερία δεν απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να δημιουργήσουν ένα συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο, προκειμένου να παραχωρήσουν στις θρησκευτικές ενότητες ειδικό καθεστώς με συγκεκριμένα προνόμια. Επιπροσθέτως, ένα κράτος που είχε δημιουργήσει ειδικό καθεστώς, καλείται να διασφαλίσει ότι κάθε ομάδα απολαμβάνει τα ίδια κριτήρια, χωρίς διακρίσεις.

«Γιατί τέτοια εμμονή»;

Την απόφαση σχολίασε και η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που άσκησε παρέμβαση στη δίκη ενώπιον της Ολομέλειας του ΕΔΑΔ και είχε υποστηρίξει ότι « η θρησκευτική ελευθερία της μειονότητας δεν συνεπάγεται επ' ουδενί την υποχρέωση υπαγωγής των μελών της στο μουσουλμανικό δίκαιο παρά τη θέλησή τους». «Το ερώτημα είναι γιατί τέτοια εμμονή;» διερωτάται η Ένωση.

Αναλυτικά, η ανακοίνωση αναφέρει:

«Το δικαίωμα των ανθρώπων που ανήκουν στη μειονότητα της Θράκης να υπάγονται στα κοινά δικαστήρια και τον Αστικό Κώδικα επιβεβαίωσε με πανηγυρικό τρόπο, και κυρίως ομόφωνα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην υπόθεση Molla Sali κατά Ελλάδας, καταδικάζοντας την Ελλάδα για παραβίαση της αρχής της μη διάκρισης καθώς και προσβολή του δικαιώματος στην ιδιοκτησία [*]. Το συνταγματικό δικαίωμα της πρόσβασης σε έννομη προστασία από το φυσικό δικαστή και όχι από τον ιεροδίκη για τους συμπολίτες μας που ανήκουν στη μειονότητα δεν ήταν καθόλου αυτονόητο για τις ελληνικές κυβερνήσεις επί δεκαετίες. Αλλά και οι δικαστές, μάλιστα του Αρείου Πάγου, ακολουθούσαν μια πατερναλιστική λογική: Προέκριναν δυστυχώς συστηματικά την επιβολή της Σαρία, την εφαρμογή δηλαδή του θρησκευτικού δικαίου, «για το καλό» των μελών της μειονότητας, ακόμα και ενάντια στη θέλησή τους. Το ερώτημα είναι γιατί τέτοια εμμονή;

Η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στη δίκη ενώπιον της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου άσκησε παρέμβαση υποστηρίζοντας ότι η θρησκευτική ελευθερία της μειονότητας δεν συνεπάγεται επ' ουδενί την υποχρέωση υπαγωγής των μελών της στο μουσουλμανικό δίκαιο παρά τη θέλησή τους, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην επιτυχή έκβαση της υπόθεσης. Ο νόμος για τις αρμοδιότητες του Μουφτή τροποποιήθηκε μόλις πρόσφατα ξεκαθαρίζοντας πολλά ζητήματα. Υπάρχει όμως ακόμα μια ιδιαίτερα σημαντική εκκρεμότητα, η οποία είναι βέβαιο ότι θα μας απασχολήσει ξανά: η συμβατότητα του ίδιου του ιερού μουσουλμανικού δικαίου όπως τον εφαρμόζει ο δικαστής-Μουφτής με την αρχή της ισότητας, ιδιαίτερα της ισότητας των φύλων και με το συμφέρον του παιδιού».

https://www.pronews.gr/kosmos/diethnis-politiki/736102_hastoyki-stin-ellada-apo-strasvoyrgo-mono-sti-hora-mas-einai

Εκτύπωση: https://www.imdleio.gr/diaf/2018/EDAD-GR_SARIA.pdf